UNIVERZA V LJUBLJANI FAKULTETA ZA MATEMATIKO IN FIZIKO

Matematika – 1. stopnja

Maruša Oražem Konstrukcija gibanja kamere s pomočjo Pitagorejskih krivulj

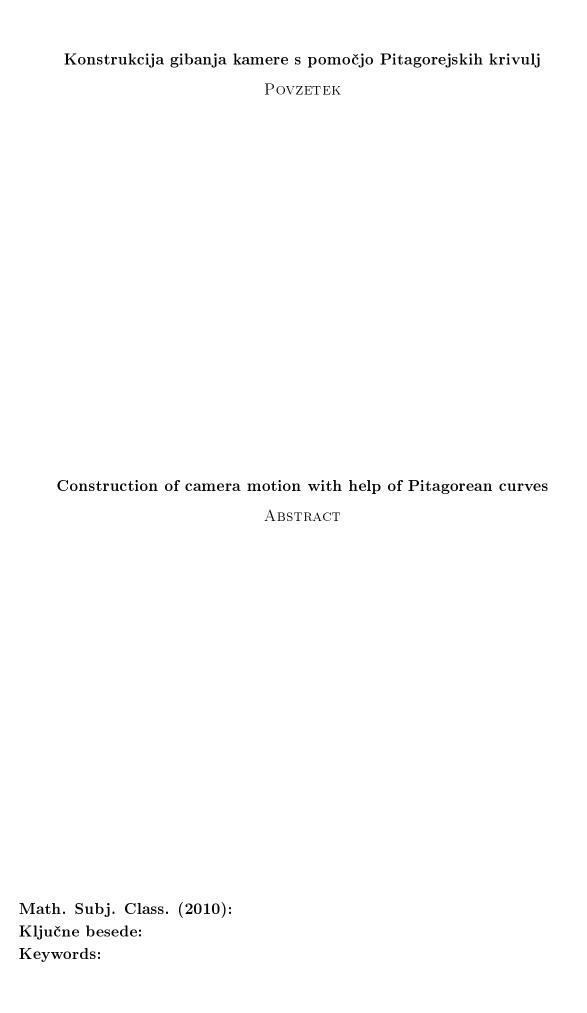
rionstrancija Bizanja namere z pomecje i ragerejemi n

Delo diplomskega seminarja

Mentor: izr. prof. dr. Marjetka Knez

Kazalo

1. Uvod	4
2. Pojmi	4
3. nevem	5
3.1. Konstrukcija P-krivulje	5
3.2. Zapis krivulje v Bernsteinovi bazi	6
3.3. Določitev kontrolnih točk	7
4. Ogrodja	8
Slovar strokovnih izrazov	11
Literatura	11

1. Uvod

2. Розмі

Definicija 2.1. Množica kvaternioniv \mathbb{H} je 4-razsežen vektorski prostor z bazo 1, i, j, k.

Za $h \in \mathbb{H}$ pišemo: $h = a + b\mathbf{i} + c\mathbf{j} + d\mathbf{k}$ oziroma h = (a, b, c, d), kjer so $a, b, c, d \in \mathbb{R}$. Poglejmo si osnovne operacije v množici \mathbb{H} : Seštevanje:

$$h_1 = (a_1, b_1, c_1, d_1) \in \mathbb{H} \rightarrow h_1 + h_2 = (a_1 + a_2, b_1 + b_2, c_1 + c_2, d_1 + d_2) = h_2 = (a_2, b_2, c_2, d_2) \in \mathbb{H} \qquad (a_1 + a_2) + (b_1 + b_2)\mathbf{i} + (c_1 + c_2)\mathbf{j} + (d_1 + d_2)\mathbf{k}$$

Skalarno množenje:

$$\lambda \in \mathbb{R}, h \in \mathbb{R} \rightarrow \lambda h = (\lambda a, \lambda b, \lambda c, \lambda d) = \lambda a + \lambda b \mathbf{i} + \lambda c \mathbf{j} + \lambda d \mathbf{k}$$

Konjugacija:

$$h \in \mathbb{H} \rightarrow \overline{h} = (a, -b, -c, -d) = a - b\mathbf{i} - c\mathbf{j} - d\mathbf{k}$$

Kvaternionsko množenje:

Velja zveza: $\mathbf{i}^2 = \mathbf{j}^2 = \mathbf{k}^2 = \mathbf{i}\mathbf{j}\mathbf{k} = -1$. Iz te zveze sledijo formule za posamezno množenje dveh baznih elementov. Kvaternion lahko zapišemo kot skalarni in vektorski del. Tako dobimo formulo za množenje dveh kvaternionov:

$$A, B \in \mathbb{H}$$

$$A = (a, \boldsymbol{a}), \quad a, b \in \mathbb{R}$$

$$B = (b, \boldsymbol{b}), \quad \boldsymbol{a}, \boldsymbol{b} \in \mathbb{R}^{3}$$

$$A \cdot B = (ab - \langle \boldsymbol{a}, \boldsymbol{b} \rangle, a\boldsymbol{b} - b\boldsymbol{a} - \boldsymbol{a} \times \boldsymbol{b})$$

Zaradi lažjega razumevanja, bom kvaternionsko množenje označevala z \cdot , skalarno množenje pa $\langle \cdot, \cdot \rangle$.

Primer 2.2. Primer uporabe formule za kvaternionsko množenje. Izpeljali bomo formulo za skalarno množenje dveh kvaternionov, ki imata skalarni del enak 0. Vemo:

$$A \cdot B = (ab - \langle \boldsymbol{a}, \boldsymbol{b} \rangle, a\boldsymbol{b} - b\boldsymbol{a} - \boldsymbol{a} \times \boldsymbol{b})$$

Naj bosta sedaj $A = (0, \boldsymbol{a})$ in $(0, \boldsymbol{b})$. Dobimo:

$$(0, \boldsymbol{a}) \cdot (0, \boldsymbol{b}) = (-\langle \boldsymbol{a}, \boldsymbol{b} \rangle, -\boldsymbol{a} \times \boldsymbol{b})$$

Iz česar sledi:

$$\langle \boldsymbol{a}, \boldsymbol{b} \rangle = -scal\left((0, \boldsymbol{a}) \cdot (0, \boldsymbol{b})\right)$$

 \Diamond

Norma kvaterniona:

$$h \in \mathbb{H} \rightarrow ||h|| = \sqrt{\langle h, \overline{h} \rangle}$$

Definicija 2.3. Krivulja r je racionalna, če velja $r(t) = \frac{p(t)}{q(t)}$, kjer sta p in q polinoma.

Definicija 2.4. Parametrično podana krivulja v \mathbb{R}^n je množica točk, podana s parametrizacijo:

$$r: [a,b] \to \mathbb{R}^n$$

 $t \longmapsto r(t)$

Primer 2.5. n = 3:

$$\boldsymbol{r}:[a,b]\to\mathbb{R}^3$$
 $t\longmapsto \boldsymbol{r}(t)=(x(t),y(t),z(t))$

Definicija 2.6. Parametrično podana krivulja r je Pitagorejska krivulja (P-krivulja), če je $o(t) = \frac{r(t)}{||r(t)||}$.

Opomba 2.7. Definicija pove (za n = 3), da je $||\boldsymbol{r}(t)|| = \sqrt{x(t)^2 + y(t)^2 + z(t)^2}$ polinom, oziroma $x(t)^2 + y(t)^2 + z(t)^2 = \sigma^2$ za nek σ .

3. NEVEM

3.1. **Konstrukcija P-krivulje.** V tem razdelku bom opisala postopek, s katerim bomo dobili našo krivuljo.

Za začetek vzemimo poljubni kvaternionski polinom $\mathcal{A}(t)$, ki naj bo stopnje n. Torej:

$$A:I\subset\mathbb{R}\to\mathbb{H}$$

$$\mathcal{A}(t) = u(t) + v(t)\mathbf{i} + p(t)\mathbf{j} + q(t)\mathbf{k}, \quad t \in I, \quad u, v, p, q \in \mathbb{R}[t].$$

Iz kvaternionskega polinoma $\mathcal{A}(t)$, bomo konstruirali parametrično krivuljo $\mathbf{p}(t)$. In sicer:

(1)
$$p(t) := \mathcal{A}(t)i\overline{\mathcal{A}}(t)$$

. Pokažimo, da je krivulja dobljena bo zgornjem predpisu, res parametrična krivulja. Izkaže se, da je tudi P-krivulja in sicer stopnje 2n. Zaradi boljše preglednosti, bomo izpustili argument, vendar se zavedamo, da so prepisi odvisni od parametra t.

$$egin{aligned} & egin{aligned} \mathcal{A} = u + v oldsymbol{i} + p oldsymbol{j} + q oldsymbol{k} \ & \overline{\mathcal{A}} = u - v oldsymbol{i} - p oldsymbol{j} - q oldsymbol{k} \end{aligned} \ & \mathcal{A} oldsymbol{i} = u oldsymbol{i} + v oldsymbol{i}^2 + p oldsymbol{j} oldsymbol{i} + q oldsymbol{k} oldsymbol{i} = u oldsymbol{i} - v - p oldsymbol{k} + q oldsymbol{j} \end{aligned}$$

$$\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}} = (ui - v - pk + qj)(u - vi - pj - qk)$$

$$= u^{2}i - uvi^{2} - puij - uqik - vu + v^{2}i + vpj$$

$$+ vqk - puk + pvki + p^{2}kj + pqk^{2} + quj - qvji - qpj^{2} - q^{2}jk$$

$$= u^{2}i + uv - puk + uqj - vu + v^{2}i + vpj + vqk$$

$$- puk + pvj - p^{2}i - pq + quj + qvk + qp - q^{2}i$$

$$= (u^{2} + v^{2} - p^{2} - q^{2})i + 2(uq - vp)j + 2(vq - pu)k$$

Opazimo, da imao samo 3 bazne elemente, saj je skalarni del enak 0. Zato lahko $\mathbf{p} = AiA$ identificiramo z točko v \mathbb{R}^3 . Torej dobimo:

$$\mathbf{p} = (u^2 + v^2 - p^2 - q^2, 2(uq + vp), 2(vq - pu)).$$

Na začetku smo vzeli kvaternionski polinom $\mathcal{A} = u + v\mathbf{i} + p\mathbf{j} + q\mathbf{k}$, kjer so u, v, p, q polinomi stopnje n. Ker v \mathbf{p} nastopajo le zmnožki dveh teh polinom, vsote in razlike, je dobljeni \mathbf{p} stopnje 2n.

Pokažimo sedaj, da je krivulja p dobljena po zgornjem predpisu, P-krivulja. Da bo

krivulja P-krivulja, mora veljati, da je $o = \frac{p}{||p||}$ racionalna krivulja. Vemo že, da je p polinom. Preverimo, da je tudi ||p|| polinom.

$$||\boldsymbol{p}||^2 = \langle \boldsymbol{p}, \overline{\boldsymbol{p}} \rangle = (\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}})\overline{(\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}})}$$

$$= \mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}$$

$$\langle \overline{\mathcal{A}}, \mathcal{A} \rangle = ||\mathcal{A}||^2 \longrightarrow = ||\mathcal{A}||^2 \mathcal{A}ii\overline{\mathcal{A}}$$

$$i(-i) = -i^2 = 1 \longrightarrow = ||\mathcal{A}||^2 \mathcal{A}\overline{\mathcal{A}}$$

$$= ||\mathcal{A}||^4$$

$$\Longrightarrow ||\boldsymbol{p}|| = ||\mathcal{A}||^2$$

Pokazali smo, da je $||\boldsymbol{p}|| = ||\mathcal{A}||^2$, vemo pa, da je \mathcal{A} sestavljen iz polinomov. Torej je $||\boldsymbol{p}||$ res polinom.

Sklep: Iz kvaternionskega polinoma $\mathcal{A}(t)$, stopnje n, smo po predpisu $\boldsymbol{p}(t) = \mathcal{A}(t)\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}(t)}$ konstruirali P-krivuljo stopnje 2n. PRIMERI MATHEMATICA, slikice

3.2. **Zapis krivulje v Bernsteinovi bazi.** Naš cilj je opisati gibanje kamere okoli nekega fiksnega objekta. Želimo si nadzorovati to gibanje in vsaj pribljižno napovedati, kje se bo krivulja gibala. Videli bomo, da tega ne moremo doseči, če krivuljo zapišemo v standardni bazi. To bomo dosegli s pomočjo Bernsteinove baze. Poglejmo si najprej zapis krivulje v standardni bazi. Poljuben polinom \boldsymbol{p} stopnje n, se v standardni bazi zapiše kot:

$$\mathbf{p}(t) = \sum_{i=0}^{n} p_i t^i$$
 kjer so p_i točke v \mathbb{R}^3 .

Poglejmo si nekaj preprostih primerov, primerjamo izbrane točke p_i in obliko dobljene krivulje p(t).

SLIKE MATLAB

Vidimo, da med izbranimi točkami in obliko krivulje, ni vidne povezave. Poglejmo si, kaj je to Bernsteinova baza.

Definicija 3.1. Bernsteinovi bazni polinomi, ki tvorijo bazo polinomov stopnje n, so:

$$B_i^n(t) = \binom{n}{i}t(1-t)^{n-i}, \quad i = 0, 1, \dots, n$$

SLIKA PARIH POLINOMOV

Torej se kvaternionski polinom $\mathcal{A}(t)$ zapiše kot:

$$\mathcal{A}(t) = \sum_{i=0}^{n} \mathbf{A}_{i} B_{i}^{n}(t),$$

kjer so $A_i \in \mathbb{H}$ in B_i^n Bernsteinovi bazni polinomi. Točkam A_i rečemo kontrolne točke, te pa tvorijo tako imenovani kontrolni poligon, ki določa obliko krivulje.

SLIKE MATEMATIKA

Primer 3.2. n = 2

$$B_i^2(t) = {2 \choose i} t^i (1-t)^{2-i}, \quad i = 0, 1, 2$$

$$B_0^2(t) = \binom{2}{0} t^0 (1-t)^{2-0} = (1-t)^2$$

$$B_1^2(t) = \binom{2}{1} t^1 (1-t)^{2-1} = 2t(1-t)$$

$$B_2^2(t) = \binom{2}{2} t^2 (1-t)^{2-2} = t^2$$

$$\Longrightarrow \mathcal{A}(t) = \mathbf{A}_0 (1-t)^2 + \mathbf{A}_1 2t(1-t) + \mathbf{A}_2 t^2$$

 \Diamond

MOGOČE ŠELE TUKAJ SLIKE.

3.3. **Določitev kontrolnih točk.** V tem razdelku, si bomo pogledali, kako določiti kontrolne točke za krivuljo, zapisano v Bernsteinovi bazi. Vprašanje je, kakšni naj bodo začetni koeficienti polinoma $\mathcal{A}(t)$, če določimo koeficiente krivulji $\boldsymbol{p}(t)$.

Primer 3.3. n=1

Bernsteinova baza:
$$B_i^1(t) = \binom{1}{i} t^i (1-t)^{1-i}, i = 0, 1$$

$$B_0^1(t) = \binom{1}{0} t^0 (1-t)^{1-0} = 1-t$$

$$B_1^1(t) = \binom{1}{1} t^1 (1-t)^{1-1} = t$$

$$\implies \mathcal{A}(t) = \mathbf{A}_0(1-t) + \mathbf{A}_1 t$$

Rekli smo, da je $\boldsymbol{p}(t) = \mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}$. Vemo, da se splošni polinom stopnje n, v Bernsteinovi bazi, zapiše kot:

$$p(t) = \sum_{k=0}^{n} p_k \binom{n}{k} (1-t)^{n-k} t^k.$$

V razdelku (?) smo pokazali, da če je ${\mathcal A}$ stopnje n, bo ${\boldsymbol p}={\mathcal A}i\overline{\mathcal A}$ stopnje 2n.Torej

$$\begin{split} B_0^2(t) &= (1-t)^2 \\ B_1^2(t) &= 2t(1-t) \\ B_2^2(t) &= t^2 \\ \Longrightarrow \pmb{p}(t) &= \sum_{i=0}^2 \pmb{p}_i B_i^2 = \pmb{p}_0 (1-t)^2 + \pmb{p}_1 2t(1-t) + \pmb{p}_2 t^2 \end{split}$$

Računamo:

$$p(t) = \mathcal{A}(t)i\overline{\mathcal{A}(t)}$$

$$= (A_0(1-t) + A_1t)i(\overline{A_0}(1-t) + \overline{A_1}t)$$

$$= (A_0(1-t) + A_1t)(i\overline{A_0}(1-t) + i\overline{A_1}t)$$

$$= A_0i\overline{A_0}(1-t)^2 + A_0i\overline{A_1}(1-t)t + A_1i\overline{A_0}t(1-t) + A_1i\overline{A_1}t^2$$

$$= A_0i\overline{A_0}(1-t)^2 + \left(\frac{1}{2}A_0i\overline{A_1} + \frac{1}{2}A_1i\overline{A_0}\right)2t(1-t) + A_1i\overline{A_1}t^2$$

Primerjamo istoležne koeficiente in dobimo naslednje enačbe:

$$egin{aligned} oldsymbol{p}_0 &= oldsymbol{A}_0 oldsymbol{i} oldsymbol{Q}_1 &= rac{1}{2} \left(oldsymbol{A}_0 oldsymbol{i} oldsymbol{A}_1 oldsymbol{\overline{A}}_1 + oldsymbol{A}_1 oldsymbol{i} oldsymbol{\overline{A}}_0
ight) \ oldsymbol{p}_2 &= oldsymbol{A}_1 oldsymbol{i} oldsymbol{\overline{A}}_1 \end{aligned}$$

 \Diamond

 \Diamond

Z analognim računom pridemo do točk za polinome višjih stopenj.

Primer 3.4. n=2 (p bo stopnje 4).

$$\mathcal{A}(t) = \mathbf{A}_0 (1 - t)^2 + \mathbf{A}_1 2t (1 - t) + \mathbf{A}_2 (1 - t)^2$$

$$\mathbf{p}(t) = \sum_{k=0}^{4} \mathbf{p}_i B_i^4(t)$$

$$\implies \mathbf{p}_0 = \mathbf{A}_0 i \overline{\mathcal{A}}_0$$

$$\mathbf{p}_1 = \frac{1}{2} \left(\mathbf{A}_0 i \overline{\mathcal{A}}_1 + \mathbf{A}_1 i \overline{\mathcal{A}}_0 \right)$$

$$\mathbf{p}_2 = \frac{1}{6} \left(\mathbf{A}_0 i \overline{\mathcal{A}}_2 + 4 \mathbf{A}_1 i \overline{\mathcal{A}}_1 + \mathbf{A}_2 i \overline{\mathcal{A}}_0 \right)$$

$$\mathbf{p}_3 = \frac{1}{2} \left(\mathbf{A}_1 i \overline{\mathcal{A}}_2 + \mathbf{A}_2 i \overline{\mathcal{A}}_1 \right)$$

$$\mathbf{p}_4 = \mathbf{A}_2 i \overline{\mathcal{A}}_2$$

Z višanjem stopnje začetnega polinoma, dobimo več prostih parametrov, kar lahko izkoristimo pri konstrukciji krivulje. Več o tem kasneje.

Sedaj, ko imamo poračunane kontrolne točke, lahko iz njih poračunamo začetne koeficiente polinoma \mathcal{A} . Na primer, lahko si izberemo začetno in končno točko krivulje $\mathbf{p}(0)$ in $\mathbf{p}(1)$. n=1

$$A_0 i \overline{A_0} = p(0)$$

 $A_1 i \overline{A_1} = p(1)$

Iz teh dveh enačb, lahko izrazimo A_0 in A_1 in dobimo začetni kvaternionski polinom A. Podobno za polinome višjih stopenj, kjer si lahko izberemo začetno in končno točko, ter še dodatno točko.

4. Ogrodja

Definicija 4.1. Ogrodje (e_1, e_2, e_3) je usmerjeno, če e_1 v vsaki točki krivulje kaže proti izhodišču.

SLIKCE MATLAB

Vsako ogrodje ima neko kotno hitrost ω , ki nam pove, kako se ogrodje spreminja, oziroma kako se spreminjata vektorja e_2 in e_3 .

Definicija 4.2. Naj bo (e_1, e_2, e_3) ogrodje in ω pripadajoča kotna hitrost. Potem je ω definirana z naslednjimi diferencialnimi enačbami:

(2)
$$\frac{de_i}{dt}(t) = \omega(t) \times e_i(t), \quad i = 1, 2, 3.$$

Definicija 4.3. Usmerjeno ogrodje (e_1, e_2, e_3) je rotacijsko minimizirajoče, če velja $\langle \omega, e_1 \rangle = 0$.

Trditev 4.4. Ogrodje (e_1, e_2, e_3) , definirano kot:

$$e_1 = \frac{Ai\overline{A}}{A\overline{A}}, \ e_2 = \frac{Aj\overline{A}}{A\overline{A}}, \ e_3 = \frac{Ak\overline{A}}{A\overline{A}}$$

je ortonormirana baza prostora \mathbb{R}^3 .

Dokaz. Pokazati moramo, da so skalarni produkti $\langle \boldsymbol{e}_i, \boldsymbol{e}_j \rangle$ enaki 0, za $i, j = 1, 2, 3, i \neq j$. Vemo, da so skalarni deli $\boldsymbol{e}_1, \boldsymbol{e}_2, \boldsymbol{e}_3$ enaki 0, zato lahko uporabimo formulo za skalarni produkt dveh "čistih"kvaternionov.

$$\langle \mathbf{e}_{1}, \mathbf{e}_{2} \rangle = -scal (\mathbf{e}_{1} \cdot \mathbf{e}_{2})$$

$$= -scal (\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}\mathcal{A}j\overline{\mathcal{A}})$$

$$= -||\mathcal{A}||^{2}scal (\mathcal{A}ij\overline{\mathcal{A}})$$

$$= -||\mathcal{A}||^{2}scal (\mathcal{A}k\overline{\mathcal{A}})$$

$$= 0$$

Analogno poračunamo $\langle e_2, e_3 \rangle$, $\langle e_1, e_3 \rangle$. Izračunajmo še njihove dolžine.

$$Ai\overline{A}Ai\overline{A} = ||A||^2 Ai^2 \overline{A}$$

$$= -||A||^4$$

$$\Longrightarrow \langle e_1, e_1 \rangle = -scal(e_1 \cdot e_1)$$

$$= -scal(-\frac{1}{||A||^4}||A||^4)$$

$$= 1$$

Analogno poračunamo dolžine vektorjev e_2 in e_3 . Torej je to res ortonormirana baza \mathbb{R}^3 .

Trditev 4.5. Usmerjeno ogrodje je rotacijsko minimizirajoče \Leftrightarrow ko je $scal(\mathcal{A}'$ $i\overline{\mathcal{A}}) \equiv 0$.

Opomba 4.6. Oznaka $scal(\cdot)$ označuje skalarni del produkta.

Dokaz. Żelimo pokazati, da velja:

(3)
$$\langle \omega, \mathbf{e}_1 \rangle = 0 \Leftrightarrow scal(\mathcal{A}' i \overline{\mathcal{A}}) = 0.$$

Razvijemo ω po bazi: $\omega = \omega_1 \mathbf{e}_1 + \omega_2 \mathbf{e}_2 + \omega_3 \mathbf{e}_3$. Računamo:

$$0 = \langle \omega, \mathbf{e}_1 \rangle = \langle \omega_1 \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_1 \rangle + \langle \omega_2 \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_1 \rangle + \langle \omega_3 \mathbf{e}_3, \mathbf{e}_1 \rangle$$
$$= \omega_1 \langle \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_1 \rangle + \omega_2 \langle \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_1 \rangle + \omega_3 \langle \mathbf{e}_3, \mathbf{e}_1 \rangle$$

Ker so e_1, e_2, e_3 ortogonalni, je $\langle e_2, e_1 \rangle = 0$, $\langle e_3, e_1 \rangle = 0$. Ostane nam:

$$\langle \omega, \mathbf{e}_1 \rangle = \omega_1 ||\mathbf{e}_1||^2 = 0$$

 $\Rightarrow \omega_1 = 0.$

Vemo:

$$\frac{de_i}{dt}(t) = \omega(t) \times e_i(t), \quad i = 1, 2, 3.$$

Razpišimo enačbe za vsak i. i=1

$$\mathbf{e}_{1}^{'} = \omega \times \mathbf{e}_{1} = \begin{pmatrix} \omega_{1} & \omega_{2} & \omega_{3} \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix} = (0, \omega_{3}, -\omega_{2}) = \omega_{3}\mathbf{e}_{2} - \omega_{2}\mathbf{e}_{3}$$

$$\mathbf{e}_{1}^{'} = \omega_{3}\mathbf{e}_{2} - \omega_{2}\mathbf{e}_{3}$$

Celotno enačbo skalarno pomnožimo najprej z e_2 , nato z e_3 in upoštevamo da so e_1, e_2, e_3 ortogonalni. Dobimo:

$$\langle \boldsymbol{e}_{1}^{'}, \boldsymbol{e}_{2} \rangle = \omega_{3}$$

 $\langle \boldsymbol{e}_{1}^{'}, \boldsymbol{e}_{3} \rangle = -\omega_{2}$

i=2

$$\mathbf{e}_{2}^{'} = \omega \times \mathbf{e}_{2} = \begin{pmatrix} \omega_{1} & \omega_{2} & \omega_{3} \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} = (-\omega_{3}, 0, \omega_{1}) = -\omega_{3}\mathbf{e}_{1} - \omega_{1}\mathbf{e}_{3}$$

$$\boldsymbol{e}_{2}^{'}=-\omega_{3}\boldsymbol{e}_{1}-\omega_{1}\boldsymbol{e}_{3}$$

Podobno kot prej, enačbo skalarno pomnožimo z e_1 in e_3 . Dobimo:

$$\langle \boldsymbol{e}_{2}^{'}, \boldsymbol{e}_{1} \rangle = -\omega_{3}$$

 $\langle \boldsymbol{e}_{2}^{'}, \boldsymbol{e}_{3} \rangle = \omega_{1}$

i=3

$$oldsymbol{e}_3^{'}=\omega imesoldsymbol{e}_3=\left(egin{array}{cc}\omega_1 & \omega_2 & \omega_3 \ 0 & 0 & 1\end{array}
ight)=(\omega_2,-\omega_1,0)=\omega_2oldsymbol{e}_1-\omega_1oldsymbol{e}_2$$

$$\boldsymbol{e}_{3}^{'}=\omega_{2}\boldsymbol{e}_{1}-\omega_{1}\boldsymbol{e}_{2}$$

Ponovno enačbo skalarno pomnožimo, tokrat z e_1 in e_2 . Dobimo:

$$\langle \boldsymbol{e}_{3}^{'}, \boldsymbol{e}_{1} \rangle = \omega_{2}$$

 $\langle \boldsymbol{e}_{3}^{'}, \boldsymbol{e}_{2} \rangle = -\omega_{1}$

Dobljene rezultate združimo. Dobimo:

(4)
$$\omega_{1} = \langle \boldsymbol{e}_{2}^{'}, \boldsymbol{e}_{3} \rangle = -\langle \boldsymbol{e}_{3}^{'}, \boldsymbol{e}_{2} \rangle$$

$$\omega_{2} = \langle \boldsymbol{e}_{1}^{'}, \boldsymbol{e}_{3} \rangle = -\langle \boldsymbol{e}_{3}^{'}, \boldsymbol{e}_{1} \rangle$$

$$\omega_{3} = \langle \boldsymbol{e}_{1}^{'}, \boldsymbol{e}_{2} \rangle = -\langle \boldsymbol{e}_{2}^{'}, \boldsymbol{e}_{1} \rangle$$

Na tej točki določimo naše ogrodje.

$$e_1 = rac{\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}}{A\overline{A}}$$
 $e_2 = rac{\mathcal{A}j\overline{\mathcal{A}}}{A\overline{A}}$ $e_3 = rac{\mathcal{A}k\overline{\mathcal{A}}}{A\overline{A}}$

Vemo, da tvorijo ortonormirano bazo. Vemo tudi, da ima produkt $\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}$ skalarni del enak 0. Enako poračunamo za $\mathcal{A}j\overline{\mathcal{A}}$ in $\mathcal{A}k\overline{\mathcal{A}}$. Od tu sledi:

$$\omega_{1} = \langle \boldsymbol{e}'_{2}, \boldsymbol{e}_{3} \rangle = -skal \left(\left(\mathcal{A}\boldsymbol{j}\overline{\mathcal{A}} \right)' \cdot \left(\mathcal{A}\boldsymbol{k}\overline{\mathcal{A}} \right) \right) \\
= -skal \left(\left(\mathcal{A}'\boldsymbol{j}\overline{\mathcal{A}} + \mathcal{A}\boldsymbol{j}\overline{\mathcal{A}}' \right)' \cdot \left(\mathcal{A}\boldsymbol{k}\overline{\mathcal{A}} \right) \right) \\
= -skal \left(\left(\mathcal{A}'\boldsymbol{j}\overline{\mathcal{A}}\mathcal{A}\boldsymbol{k}\overline{\mathcal{A}} + \mathcal{A}\boldsymbol{j}\overline{\mathcal{A}}'\mathcal{A}\boldsymbol{k}\overline{\mathcal{A}} \right) \right) \\
= -skal \left(||\mathcal{A}||^{2}\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} + \overline{\left(\mathcal{A}'\boldsymbol{j}\overline{\mathcal{A}} \right) \left(\mathcal{A}\boldsymbol{k}\overline{\mathcal{A}} \right)} \right) \\
= -skal \left(||\mathcal{A}||^{2}\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} + \overline{\left(||\mathcal{A}||^{2}\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} \right)} \right) \\
= -skal \left(||\mathcal{A}||^{2}\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} \right) - skal \left(\left(||\mathcal{A}||^{2}\mathcal{A}\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}}' \right) \right) \\
= -2||\mathcal{A}||^{2}skal \left(\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} \right) \\
= -2||\mathcal{A}||^{2}skal \left(\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} \right) \\
= + 0 \Leftrightarrow skal \left(\mathcal{A}'\boldsymbol{i}\overline{\mathcal{A}} \right) = 0$$
li:

Od tod sledi:

Opomba 4.7. V splošnem to ogrodje ne bo rotacijsko minimizirajoče, za poljuben kvaternionski polinom \mathcal{A} . \mathcal{A} je treba "popraviti"tako, da bo zgornji predpis tvoril rotacijsko minimizirajoče ogrodje. Definiramo nov kvaternionski polinom \mathcal{B} z naslednjim predpisom: $\mathcal{B}(t) = \mathcal{A}(t)\mathcal{Q}(t)$, kjer je \mathcal{Q} tak kvaternionski polinom, da velja:

 $Q(t)i\overline{Q(t)} = (Q(t)\overline{Q(t)})i$. Torej dobimo:

$$\mathcal{B}i\overline{\mathcal{B}} = \mathcal{A}\mathcal{Q}i\overline{\mathcal{Q}\mathcal{A}} = \mathcal{A}\mathcal{Q}\overline{\mathcal{Q}}i\overline{\mathcal{A}} = ||\mathcal{Q}||^2 \mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}$$

Torej bo smer vektorja $\frac{\mathcal{B}i\overline{\mathcal{B}}}{\mathcal{B}\overline{\mathcal{B}}}$ enaka smeri vektorja $\frac{\mathcal{A}i\overline{\mathcal{A}}}{\mathcal{A}\overline{\mathcal{A}}}$. Torej \mathcal{Q} doličimo tako, da bo $\mathcal{B}=\mathcal{A}\mathcal{Q}$ določalo rotacijsko minimizirajoče ogrodje. S pomočjo kvaternionskega polinoma \mathcal{Q} , lahko dobimo več prostih parametrov pri konstrukciji krivulje. Višja kot bo stopnja \mathcal{Q} , več le teh dobimo. V dokazu smo zaradi lažje analize predpostavili, da je $\mathcal{Q}=1$.

SLOVAR STROKOVNIH IZRAZOV

LITERATURA